AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh. Seite 165v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

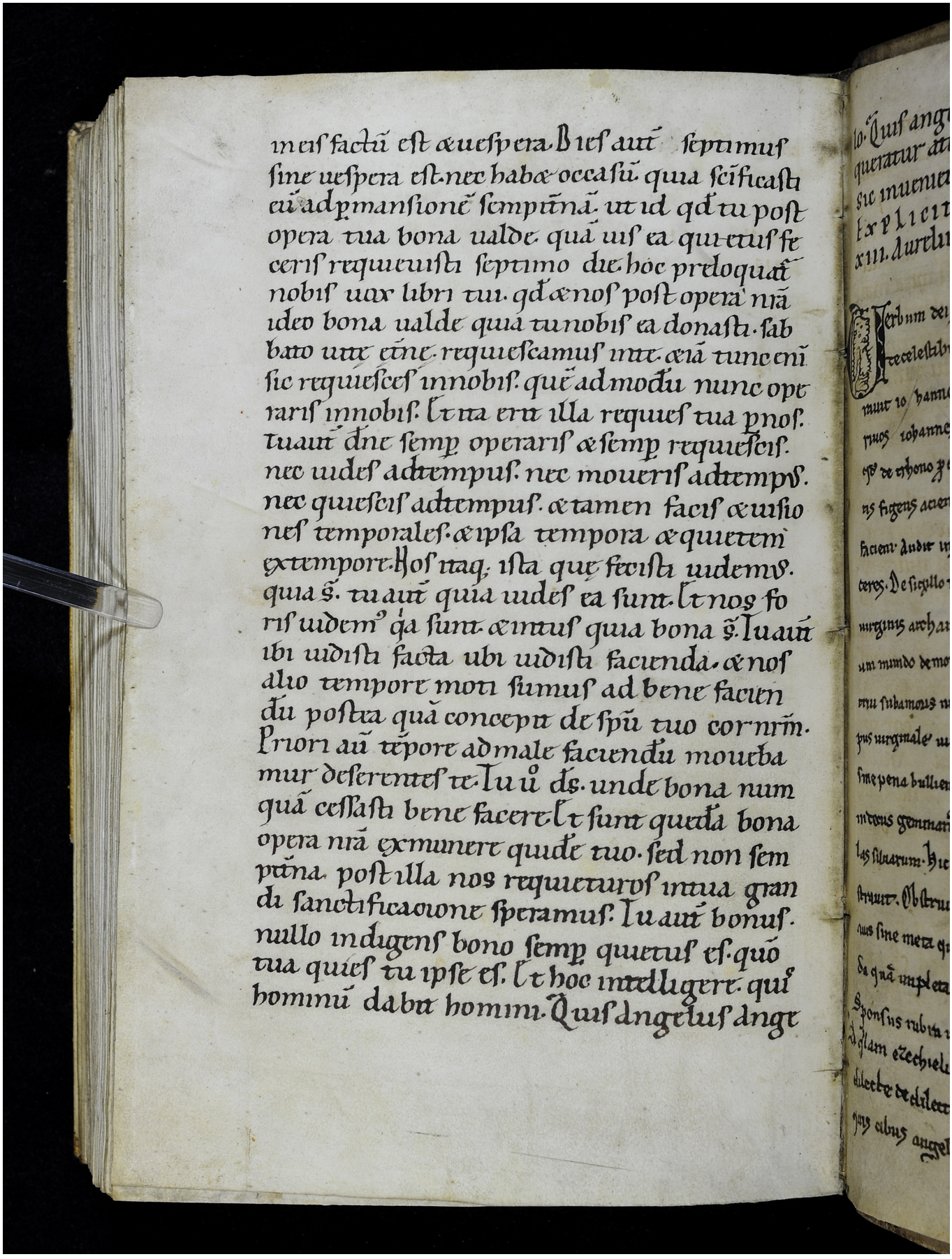

in eis factū est & uespera. Dies autē septimus
sine uespera est. nec habe occasū. quia scīficasti
eū ad pmansionē sempiternā. ut id qd tu post
opera tua bona ualde. quā uis ea quietus fe
ceris requieuisti septimo die. hoc preloquatur
nobis uox libri tui. qd & nos post opera nrā
ideo bona ualde quia tu nobis ea donasti. sab
bato uite eterne. requiescamus in te. & iā tunc enī
sic requiesces in nobis. quē ad modū nunc ope
raris in nobis. Et ita erit illa requies tua p nos.
Tu autē dne semp operaris & semp requiescis.
nec uides ad tempus. nec moueris ad tempus.
nec quiescis ad tempus. & tamen facis & uisio
nes temporales. & ipsa tempora & quietem
ex tempore. Nos itaq; ista que fecisti uidemus.
quia s̄. tu autē quia uides ea sunt. Et nos fo
ris uidem⁹ q̄a sunt. & intus quia bona s̄. Tu autē
ibi uidisti facta ubi uidisti facienda. & nos
alio tempore moti sumus ad bene facien
dū postea quā concepit de spū tuo cor nrm.
Priori aū tēpore ad male faciendū moueba
mur deserentes te. Tu u° ds. unde bona num
quā cessasti bene facere. Et sunt queda bona
opera nrā ex munere quide tuo. sed non sem
pitna. post illa nos requieturos in tua gran
di sanctificacione speramus. Tu autē bonus.
nullo indigens bono semp quietus es. quō
tua quies tu ipse es. Et hoc intelligere. quis
hominū dabit homini. Quis angelus ange